

LLIBRE DE FESTEJÀ
LÒ CUAL SÈ POT COMPENDRER DE
VARIAS MANERAS

REUS: Llibreria de Joan Grau. - Carrer Aleus, 1

LIBRE DE FESTEJA
LO CUAL SE POT COMPRENDER DE
VARIAS MANERAS

REUZ: Eliauris de Joan Brac - Carrer d'Alus 1

LLIBRE DE FESTEJÀ

Lo cual se pot comprendre de varies maneres
escrit en vers
per JOSEP FERRÉ (a) QUERI

Reus: Impremta y Llibreria de Joan Grau

LIBRE DE FESTELA

LA DRAI LA POI ENI ENI DE VANDI TENDI

ENI ENI ENI ENI

per JOSIP BERNI, del GUMI

Es propietat de Joan Grau

Printed and Published by Joan Grau

MODO DE EMPENDRE UNA NOYA

SENS HAVERLA VIST MAY

Fadri. Quina noya mes hermosa
pues fa cara de enfadada
es capás de matá un home
sols ab la seva mirada.

Doncella. Vusté no's cuidi de mi
que yo no li dich pas ré
si l'agravió perdoni
y sens mes pasarho be.

F. Dona escolti, no s'n vaigi
no desitjo agraviá,
gastá un requiebro a vusté
no me n'he pugut está.

D. Requiebro tirils ab altres

que hi tindrà mes afissió,
pues jo soch molt poca cosa
quant vusté sembla un senyó.

F. No siga desagrahida
prenda estimada del cor,
si no la he vist en la vida
també li faré un favor.

D. Altres noyes tindrán celos
si'l veuhen ab mi aturat,
y quant lo trobarán sol,
pot tení un mal resultat.

F. ¿Noyas jo? va equivocada.
no he tingut cap relació:
com jo soch tan poca cosa
no m'atreveixo ab aixó.

D. No es fassi tan poch favor
vusté no deu vulgué ab elles,
que lo que es en aquest mon
lo que sobran son doncellas.

F. De tan bones com vusté
crech molt escases serán
pues si a mi el cor no m'enganya,
com vusté no en trobarán.

- D.* Potsé em vol envergonyi
o a lo menos sofocá,
pero entre les demés
també jo podré passá.
- F.* Are aquí jo l'entretinch
i quiçás l'espera algú,
no vull que per culpa meva
se desesperi ningú.
- D.* Segons lo que vusté em diu
potsé creu que algú em pretent,
pero en aquesta pobre noia
ningú i te cap pensament.
- F.* Si cap jove no l'espera
i hu diu ab formalitat
demanaría un favor
pero temo se burlat.
- D.* Pues si acás jo li puch fé
no temi, tiri endevant,
que ab tota honra i cortesia
per vusté els favors serán.
- F.* ¿Que no acostuma aná al ball,
els diumenges un ratet?
per divertirse una estona,

tot ballant algún valset?

D. Jo li diré: com la mare
es un poch escrupulosa
diu que anar suvint als balls
no si guanya gaire cosa.

F. ¿I si vusté li digués
que un jove la ha convidat?
respectan el seu honor;
jo crec que fora acceptat.

D. Com vulgui; ¿sap ahont estich?
o si no li ensenyaré,
es lo de mes bon trobá
ab les senyes del carré.

F. Si que hu se; per gran ressort,
com tenim la vista destra,
la vaig veure un dematí
com guaytaba a la finestra.

D. Si que fou casualitat
i que li vinc ben present;
lo que es fica dintre el cor
no fuig mai del pensament.

F. Vamos pues estiga bona
disapte no faré falta,

sento un no se que d'amor
del modo que el cor me salta.

D. Al dissapte cap al tart
a la porta em trobará,
i allí quedarem els dos...
vamos... ja su pot pensá.

F. Comfio de tot mon cor
perque seré puntual;
i si aixó sur com desitjo
pronte curaré el meu mal.

D. Vamos pues, estiga bó.

F. Ay adios angel de Deu.

D. Deu hu sap si seré jo.

F. Ja hu sabrás salero meu.

ALTRE FESTEIG

F. Ola noya, ¿com anem?
Deu te guar prenda del cor,
sembla que creix mon amor
quant els dos se deturém,

D. Molt be noy al servey teu
ja hu pots veure aném passant,
i les penes suspiránt
que aixís hu destina Deu.

F. Jo em considero felíç,
sempre et tinc a la memoria,
i al veuret tinc una gloria
mes pura que el Paradís.

D. Si la vostra falsetat
se convertís ab ternura
tot fora dicha i ventura,
tot fora felissitat.

F. ¿Que no em creus a mi formal?
¿que no em compréns afició?
quant sempre desitjo jo
se remey per lo teu mal.

D. Les paraules que teniu
ja son del mes pur consol,
les feu brillá com lo sol
que resplendeix a l'istiu.

F. Voldría sabé del cert
si ab tu em puc desahogá,
pues no te'n vulgues burlá,

quant tindré el meu pit obert.

D. Sens temor ja m'heu pots dir
que en tu jo faré el mateix,
a mi també em sucseheix
que et vull demostrá un suspir.

F. ¿Consentiries hermosa
que jo fos el teu marit,
i adorarte día i nit
per ferte sempre dichosa?

D. I ab la teva estimació
vols que el meu cor no et donés
que es lo que val mes dinés
de una doncella com jo.

F. Per mi tu fores la gloria
perla que may se consúm,
tu fores ma guia i llum
i sempre en tu la memoria.

D. No em digas ja tantes coses
que respondre ja no se,
l'amor m'ofega l'alé,
Les galtes sem tornan roiges.

F. No et sofoquis per aixó
conserva l'amor al pit,

que jo et juro se el marit
de tú, tan preciosa fló.

D. No confio en tanta sort
tanta dicha no es per mi,
quant jo m'atreveixo a dí
que es per tu el meu amor.

F. Angel meu quin consol sento
a dintre l'ánima mía
jo em torno boig d'alegría
joestic loco de contento.

D. Sols una cosa has de fer
jo crec que no cal explicarho,
als meus pares demanarho
que tots dos molt ens convé.

F. Tot aixó deixau aná
com tinc lo cor en campanya
lo teu amor m'acompanya
demanar la teva má.

D. Mostret humil i constant
quant vingas per tal intent,
i el meu pare molt content
et dirá: tira endevant.

F. Adeu pues que s'em fa tart,

cumpleix la teva intenció
la meva cumpliré jo
i lo que está de ma part.

D. Adios ales del meu cor,
consol d'un pit afligit.

F. No temis que aquesta nit,
veurás lo que es mon amor.

Altre festeig

F. Ola noya; ¡que estás trista!
no m'agrada el teu semblant:
jo soc bon fisonomista
i lo que t'está passant
hu conec prompte ab la vista.

D. Ay estimat del meu cor,
ploru sempre dia i nit,
si la desgraciada sort
no em dona a tu per marit
promte em causarà la mort.

F. Pero digam el que yá,

acaba d'una vegada; potsé et podré aconsolar: sent tu la meva estimada de mí ja en pots disposar.

D. Mons pares al dematí m'han mogut moltes rahons, pues no volen consentir que els dos tinguem relacions ni que tu sigas per mi.

F. ¡Quant ingrats tos pares son...! ¿No saben que l'estimada es l'estrella del meu fron, es lo mes hermós que ya an aquest mísero mon.

D. No volen de cap manera que jo siga ta mullé, que no em vingas al darrera, pobre de mí, ¿que faré ab tan amarga quimera?

F. No ploris angelet meu, olvida aquesta tristó, que et renyin no et sápigas greu, al menos pensa com jo.

confiém els dos en Deu.

D. No veus que ens deix sens consol
lo Deu misericordiós?
are que t'estimo molt
ans volen privá a tots dos
que veigém la llum del sol.

F. ¿Com vols que visqui sens tu?
¿No veus hermós seraff
que el meu cor está tan dú?
sols tu els pots ablaní
i no el torna atrás ningú.

D. Que vols que et digui ab aixó
si ma persona tremola,
molt afligida estic jo:
sempre ploro quant soc sola
sens trobá consolació.

F. No temis que jo sabré
posá la tranquil·litat,
al teu pare trobaré
i ab molta formalitat
per tu li demanaré.

D. I si et respon malament
i no et dona confiança,

será perdut nostre intent;
junt ab la meva esperança
moriré de sentiment.

F. El cor no m'enganya a mi
quant jo dic que ab mí viurás
segura te en pots tení,
que may jo tornaré atrás
sols per poguearte adquirí.

D. Ja estic algo aliviada,
pues me saps aconsolá,
ja diu la teva mirada,
que la que ab tu es casará
será dona afortunada.

F. Adios pues, confía ab mí;
ja no tingas cap resel;
junt ab tu penso tení
tota la gloria del cel:
adios hermós serafí.

PER FERSE AMISTAT

AB UNA NOYA EN UN BALL.

- F.* Noya hermosa i ressalada,
la joya d'aquest saló
bell encant d'admiració,
vusté es la mes agraciada,
si acás no es troba cansada
i no te cap compromís,
jo li demano sumís
si pot ballá un ball ab mi,
sols per que jo puga dir
que soc l'home mes felís.
- D.* Si es al seu gust ja consento
donarli aquest compliment:
no tinc res de cansament
iestic per darli un contento:
No es guíhi ab lo que presento
que menestrala soc jo:

vusté sí, sembla un senyó
i al meu costat no s'igualava,
i a mes en aquesta sala
vusté llama l'atenció.

F. No em sofoqui noya hermosa
no es senyó el que treballa,
i encara ma boca calla
per no dirli un altre cosa.
Se pot tení per dichosa
perque aquí no en veig cap mes
de tan pitera com es,
pues lo meu gust no es dolent
i tot lo meu pensament
al mirarla ja m'aprés.

D. Si les paraules que diu
fossin de formalitat
no m'auría sofocat,
pues lo veig que encara riu.
Jo creuré que es bastan viu
per coneixer a les minyones
si son dolentes o bones,
pues convé alguna vegada;
i a mi per pobre i honrada

- me coneixen les persones.
- F.* ¿Que no em creu a mi formal
ab les paraules que dic?
jo no soc cap senyó ric
soc un honrat menestral.
Pero soc molt natural
pues ja em pot coneixer un poc;
que del seu costat no em moc
fins que quedi jo agrahit,
perque dintre lo meu pit
me sento cremar un foc.
- D.* Pero be: quin desitg te,
¿no em demana per ballá?
pues ja tocan rato ha
i encare no hem ballat res.
Molt depressa va vusté
ab lo que en dihuen *Amor*
pero lliga ja el meu cor
sens coneixel mes espay,
no m'han dat entenén may
de pugué fe aqueix conort.
- F.* Tan ingrata s'ha tornat
que em paga ab mala rahó...

no permeti que aquí jo
m'en torni desesperat.

Si en alguna cosa he faltat
ab lo decoro que es lley,
voldria trobá remey
per poguerla aconsolá;
vamos, ja pot disposá,
aquí estic al seu servey.

D. A mi no m'ha agraviat
l'agravi aquí no interessa,
sols que vusté va depressa
i tot hu vol aviat.

No vaigi desesperat
que aixó després ja vindrá;
si de mi no es vol burlá...
i no em te per mala sorra...!!
pero aixó deixemo corra,
la qüestió es de ballá.

F. Ah! que es deu trobá cansada;
com no ballo gaire be...
la veritat poc ne se
i aquí l'he mortificada.
Jo crec que un altre vegada

ja no voldrà ballá ab mí,
perque ja jovens aquí
que llaman mes l'atenció,
que van mes ligeros que jo,
quan jo, la faig consumi.

D. Vusté si que balla be
que va el mateix que una palla
pues com vusté, ningú balla
i li juro per ma fe,
jo molt contenta estaré
en qualsevol ocasió
de trobá tal balladó,
pues quedo molt agrahida
i li juro per ma vida
que en tinc gran satisfacció.

F. Ara mil grácias de cor
li donu prenda estimada,
fins d'aquí un altre vegada
que li daré mon amor.
Ja tinc fet el meu conort
confío de sa bondat
que no em deixarà olvidat
i pensarà un poc ab mí,

i espero trobarla aquí
al ball més immediat.

ALTRE FESTEIG AB CELOS

- D.* Ola noy, ¿que tal, com va?
que tan temps que no t'he vist?
sembla que estiguis molt trist
i no em gosis a parlar.
- F.* ¿Jo trist? vas equivocada,
al menos tu somnies,
ja casi deu fe tres dies
que tinc feyna interessada.
- D.* Quins negocis deus portá
que et trobas tan ocupat?
sembla que estás esmulat,
¿que no hu pots explicá?
- F.* Sembla que et vols divertir
jugant ab la meva esquena,
que en tens ben poca de pena...
bá, bá; véstemen d'aquí,

D. ¿Pero que t'has tornat ximplet
o has perdut l'enteniment?

¿Que es mudat de pensament?
o be fas papé de met?

F. Encara goses mirarme
tan sols d'aquesta manera,
vesten d'aquí embustera
no ets tu qui te d'afeitarme.

D. Pero noy, que es lo que ya
esplicat d'una vegada,
casi em fas quedá parada
ab lo modo de parlá.

F. Ara estarás ben contenta
que tens tans festeijadors;
lo que es de cert, ja en se dos
i et tindré jo ben presenta.

D. Ay valgam lo nom de Deu
¿qui t'ha embulicat de cap?
pues veyám, digas qui hu sap,
els homes luego hu sabeu.

F. Ara em parles d'allá l'India
¡¡ i com cumpleixes l'amor...!!
jo conec que tens un cor

lo mateix que el d'una cindria.

D. Lo cor lo tinc bo com tu
i quiçás no et diga mes,
si tu no saps quina hora es
no t'escusis ab ningú.

F. Si un home fossis de veras
ja hi auria esgarrapades,
pues aquí ab quatre trompades
ens partiríam les peres.

D. Home digues lo que et passa
per Deu no em fassis patí,
home no em tractis així
que jo el que sofreixo es massa.

F. Vinem aquí sicatera
que tot tu vull esplicá,
potsé no et deu recordá
d'aquest dia a la riera.

D. No te entenc ni se el que dius
ni del que em parles no se,
no em recorda en bona fe
ni de rieres ni rius.

F. ¿Saps que tu tenias tos
i feyes tan bona planta,

i com una comedianta
garlaves allí ab tots dos?

D. ¿Per aixó? ja estic tranquila
no vals tu com els espans:
eran dos cusins germans
que vivían fora vila.

F. Ah! que be tu manegues:
a mí no em digues mentides,
perque perdría mil vides
per sabé si me la pegues.

D. Avuy a casa vindrás
que el pare els ha convidat,
tu veurás si es veritat
i junt ab ells soparás.

F. Si d'aquet modo es aixó
ja t'estimo altra vegada...
fuíg que et vull da una abrassada
i si pogués un petó.

D. No pensis de mi may mes
que jo no et siga leal;
t'estimo perque ets formal
i perque vals tans diners.

F. Procura ferme ditzós

perque siga ton marit,
vamos pues, hasta la nit
que ens abrassarèm tots dos.

UN FESTEIG

ab intenció de casarse prompte

F. Ja em canso de se solté;
i les quintes jo he passat
i sense po de se soldat
un determini vull fer.
Es molt trist lo viure sol
ni que tingui quatre duros:
el dia que tinc apuros
me falta el millor consol.
Lo consol d'una muller
que sigui bona i hermosa,
i a mes, una bona esposa,
aixó es lo que a mi en convé.
Si tinc una enfermetat

ab diners me cuidarán;
pelat, de mí es cansarán
perque no hi ha humanitat.
Nada, nada, pit i fora:
ara passa una minyona
que es molt salada i bufona,
potsé aquesta es la meva hora.
Noya, ¿faría el favor
sols de dirme quina hora es?

D. ¿No vol pas sabé res mes?
¡ay que está de bon humor...!!

F. No es broma, parlo formal
perque es cosa que em convé,
a mi em sembla que a vusté
el dirmo, no li es cap mal.

D. No senyó. Dons son la set:
Ara potsé s'en riurá,
pero i después que en treurá,
no el contu jo tan ximplet.

F. Fuigi dona, ¿vol callá?
Mil gracias per lo favor.
¡Ay!! quant pateix mon cor...
¡qui el pogués aconsolá!!

D. Jesús, quins sospirs que fa,
¿que potsé ni passa alguna?

F. I mes grossa que la lluna...
pero ja em puc esclamá,
jo no tinc qui m'aconsoli,
visc tot sol, ningú m'anima,
la cara s'em torna prima
com si agués begut oli.
Si al menos pogués trobá
una minyona endressada,
pobre com jo, però honrada,
la faria demaná.

D. Aixó es facil, be ni ha prou,
perque un jove com vusté
si no en vol es que no en té
no li vingui res de nou,
vusté potsé busca dot
i a mes que siga bonica
perque... vamos, guapa i rica
aixó es ja trobaro tot.

F. ¡Ay que em diu angel de Deu...!
si no vull jo tanta cosa;
la vull bona per esposa,

aqueix es lo pensá meu.
Sols honrada te de se,
perque jo ab mon treballá
la vida li puc guanyá
i els dos podém viure be.
Perque vivím ja casats
ans donés Deu fruit d'amor
nascut de dintre del cor
de tots foren envejats.
¡Oh! dicha tan desitjada,
quan será que't trobaré!
¿Quan podré di a ma mollé:
«hermosa, prenda estimada,
tot mon cor es sols per tú
ma vida es teva, disposa.»
Es la dicha mes hermosa,
no ho dupti, n'estich segú.
Y a las horas ab dulçura
donarme deu mil abrossos...
ja ningú desfá aquells llassos
de tan hermosa ventura.
«¿A qué vols mon bé? demana,
lo que vulguis tú vull jo,

perque aquesta dolça unió
es tan sols lo que aquí mana.»
Y ella al veures ab mi unida
de contento desvaria
y passa ab tendra alegría
los dias de nostra vida.

D. Jesús, y que bé hu diu:
¡Quina cosa més preciosa!!
Ya's pot tení per dichosa
la que de aquet modo viu.
Si jo al mitj de ma pobresa
pogués tan sols esperá
tanta sort pogué trobá...
¡quin viure... ¡quina bellesa!
Pero ningú pensa ab mí;
ningú sab que jo siga al mon,
pues tantas glorias no son
per la pobre que ya aquí.
Totom busca l'interés,
se casa la que te dot,
y la pobre que no pot
ningú sab si en lo mon es.

F. ¡Ay noyal... prou que ni há

que molt pronte la voldrían
y ab mol gust acceptarian
aquesta preciosa ma (*li toca la ma*)
Pero fora compliments:
jo la estimo se acabó,
per Deu no'm diga no:
aquets son mos pensaments.

Desitjo ferla feliç
ab lo amor del matrimoni,
sí no hu hay dit be perdoni,
anem a fe'l compromís.

D. ¡Jesús, si's burla de mí,
ara que'l cor m'ha robat
si parla ab formalitat,
desde ara li dich que sí.
Ya que vey un cel
en lo nostre amor escrit.

No's desdigui del que ha dit
que un desengany es cruel.

F. Aquesta es la meva má
y anem a cumplí lo promés,
per mi no retardo mes
que ya'm canso de esperá.

D. Tan promte, pénsisi be; ¿y sos pares que dirán? quissás no hi consentirán, o potsé aixó no els convé.

F. Jo de pares no en tinc ya, son morts, he quedat tot sol, y aixís me falta el consol que vusté em sabrá doná. Aquell consól tan dichós que l'honrat marit espera de la mollé verdadera a les hores de repós. Si del treball ve cansat arriba a casa s'assenta y la mollé l'acontenta ab carinyo y voluntat.

D. Si aixó s'arriba a cumplí com jo crec que es cumplirá li juro y li puc jurá que aixó no es perdrá per mí. Mos pares vindrán contens, porque es cosa que se jo, que trobán un bon minyó

no gastarán cumpliments.
Soch de una familia honrada
que vosté hu veurá enseguida
ningú ha donat en la vida
motiu per se rebaixada.

F. A tons pares a trobá
es lo que'm de fe primé
y si acás y venen bé
demá ya'ns podrém casá.
Fora pena y tristó,
que sigui tot alegría,
saludarém aquet día
pues será la nostra unió.

D. Permeti Deu que molts anys
puguém viure els dos units,
modelo de bons marits
am de se y ab pocs afanys.

F. Anem dons no ens detinguém
com mes pronte aixó milló,
ja que es bona l'ocasió
bo es que la aprofitém.

«Lector me pots perdoná
en tot lo que aquí he faltat

pero pel preu que he ficsat
jo crec que hu pots ben comprá.
Val mes fe aviat que tart.
qui hu troba ab quartos no es cart.

— **FI** —

Se ven a casa de
JOAN GRAU. — REUS
carré de Aleus, núm. 1,
ahont si trobará també
un gran assortit de his-
tories, romansos y sai-
netes, juguets, paraiguas,
sombrilles y vanos.

Libros que se hallan en venta
en la librería y Papelería LA FLECA

Libro de Cortesar.
Cartas de amor.
Sueños y planes.
Libro de Galanteos.
La rueda de los enamorados.
Aventuras y Chistes de Quedo.
Agudezas de Berthold.
La nueva Cocina.
Libro de Feticiones.

Hay también otros libros, his-
torias, comedias, sainetes y to-
mados.

**Libritos que se hallan en venta
en la Librería y Papelería LA FLECA**

Libro de Cortejar.

Cartas de amor.

Sueños y planetas.

Libro de Galanteos.

La rueda de los enamorados.

Aventuras y Chistes de Quevedo.

Agudezas de Bertoldo.

La nueva Cocinera.

Librito de Felicitaciones.

Hay también otros libritos, historias, comedias, sainetes y romances.